Лютий наших сподівань і тривог. Якою буде весна 2024 року?

Читать на русском

Лютий наших сподівань і тривог. Якою буде весна 2024 року?

Шукати в історії якісь тенденції чи закономірності – справа далеко не те що невдячна, але й методологічно неправильна. Так, у XIX столітті історію, за аналогією до природничих наук, позитивісти почали трактувати як таку, що сповнена наперед запрограмованих законів, які раніше чи пізніше призведуть до попередньо визначеного сценарію.

Втім сучасні історики (принаймні ті, які не перебувають в позитивістському дискурсі) скажуть радше про збіг, аніж про визначеності. І одним з таких збігів є те, що лютий за минуле століття в історії України є як місяцем наших здобутків, так і тривог, якщо взагалі не трагедій.

Хоча все починалося таки обнадійливо. Українці одні з перших долучилися до того, щоб дипломатично покласти край Першій світовій війні – принаймні на її Східному фронті. 9 лютого 1918 року в Бересті делегати від нещодавно проголошеної незалежної Української Народної Республіки підписали з представниками Четверного союзу мирний договір.

Уже сам факт укладення документа УНР у ролі самостійної держави був успіхом – зважаючи на те, що представники більшовиків, які також у ці дні перебували в Бересті, апелювали до того, що саме в їхньому складі є делегати від «істинного» українського уряду – щоправда, радянського розливу, та й напередодні більшовицькі загони окупували Київ, і уряд УНР був вимушений перенести свій осідок до Житомира.

А згідно зі самими умовами, окрім Наддніпрянщини, територія УНР мала би включати і Холмщину з Підляшшям, хоч Галичина з Буковиною залишалися би у складі Австро-Угорщини – щоправда, з обіцянками статусу окремого коронного краю. Зі свого боку УНР брала на себе обов'язки з постачання Центральним державам фуражу і промислової продукції.

Але чи не найважливішим у тих умовах було таки те, що договір став підставою для закріплення в договорі від 3 березня 1918 року, підписаного Четверним союзом вже з більшовиками, вимоги з визнання останніми уряду УНР та негайного виведення більшовицької армії з українських теренів.

На жаль, ефект від угод виявився нетривалим – до квітня 1918-го вже й сама Центральна Рада втратила владу, а далі – поразка Четверного союзу в Першій світовій війні, війна «всіх проти всіх» на українських теренах, зокрема внутрішньоукраїнське протиборство прибічників Павла Скоропадського з прихильниками Директорії УНР, та й отаманщина, «махновці», «білі», «червоні»... А далі самі знаєте чим це все діло завершилося і тривало до 1991-го...

Хоч опір був! У тому ж таки лютому, вже 1929-го, у Відні створили Організацію українських націоналістів. Біля її витоків стояли колишні старшини Українських визвольних змагань на чолі з Євгеном Коновальцем. А по його трагічній загибелі ОУН очолив його багаторічний соратник ще з революційного часу Андрій Мельник.

І хоч через внутрішні перипетії і звинувачення Мельника в нерішучості та почасти інертності з боку молодшого крила Організації, яке очолив Бандера (у лютому 1940-го у Кракові вони оголосили про створення Революційного Проводу), зусилля ОУН в момент необхідної консолідації були розпорошені (та й між собою обидві фракції інколи боролися так, що й ворогу не побажаєш), ОУН (і «мельниківців», і «бандерівців») залишалася вагомим чинником у виборюванні Української соборної держави (саме соборної, а не суто галицької, чи наддніпрянської!) і в міжвоєнний час, і в роки Другої світової (як проти нацистів, від чиїх рук у лютому 1942-го в Києві загинула активна діячка ОУН Олена Теліга, так і СРСР), і в повоєнна.

Зрештою, і в другій половині XX століття вона була одним з тих, як би ми сьогодні сказали, «хабів», який підтримував комунікацію серед різних осередків української спільноти. Щоправда, вже здебільшого на еміграції.

Та й на Закарпатті лютий – це час державотворчих процесів. 12 лютого 1939-го там відбулися вибори до Сойму Карпатської України. Це саме той законодавчий орган тоді ще автономії, який 15 березня 1939 року затвердить проголошення державного суверенітету Карпатської України, обере президентом нової держави Августина Волошина, сформує уряд на чолі з прем'єром Юліаном Реваєм, очільником парламенту Августина Штефана та прийме конституційні закони, які закладуть основи нової української державності – вперше відновленої після програної два десятиліття перед цим Української революції. І, на жаль, короткочасної.

Поміж тим, лютий, а особливо його друга половина, мимоволі навіює далеко не найкращі спогади. В пам'яті мимоволі виринають криваві сутички біля Верховної Ради України, Маріїнський парк, Грушевського, Інститутська, спроби штурму Майдану. Сльозогінний газ. Світло-шумові гранати. Кийки. Вогнепальні постріли. Снайпери. Готель «Україна». Кадри з покладеними поруч тілами загиблих Героїв Небесної Сотні. Вшанування їхньої пам'яті на Майдані, який недарма таки названо Незалежності. «Пливе кача» у виконанні піккардійців.

Це – перші «зелені чоловічки» у Криму, які вперше з'явилися там без розпізнавальних знаків 20 лютого 2014-го і почали готуватися до незаконного силового захоплення острова, що супроводжувалося блокуванням тамтешніх органів влади, військових частин і завершилося псевдореферендумом про приєднання Криму й Севастополя до РФ, проведеним під дулом автоматів 16 березня 2014-го.

А ще – вибухи від ракетних ударів та безкінечні сигнали повітряної тривоги того сірого пізньозимового ранку 24 лютого всім відомо якого року. Декілька безсонних ночей. Постійний моніторинг новин з фронту і з-під Києва. Підвальні укриття. Невідомість того, що буде завтра зі столицею та Україною загалом.

Однак недарма кажуть, що найтемніший час – таки перед світанком. Тоді, у 2014-му, мабуть навіть 20 лютого, коли кількість загиблих протестувальників наближалася до сотні, важко було уявити, що таки цей, здавалось би, монолітний клептократичний режим Януковича одномоментно впаде.

Аж раптом виявилося, що він уже тоді планував втечу. Що вже тоді пакувалися на виїзд ці золоті батони, кріжові картини та раніше викрадені з національного культурного надбання стародруки (щоправда, таки не всі встиг зі собою забрати). А ще вчора, здавалось би, до кінця вірні Партії регіонів нардепи стали в рядочок на заяви про вихід з політсили. І таки Революція гідності перемогла. Щоправда, на жаль, не безкровно.

Та й після лютого 2022-го настав березень з рішучою відсіччю Сил оборони України. В результаті ворог відступив з-під української столиці, як і загалом покинув Київщину, Чернігівщину, Сумщину. А далі були остріві Зміїний, Слобожанська і Херсонська операції. Хоч, безсумнівно, від побаченого на звільнених від російського окупанта територіях від Бучі до Ізюма кров холоне в жилах...

Цьогорічний лютий також сповнений тривог. Від думок про те, чи якось змінить суттєво ситуацію на фронті заміна Головнокомандувача ЗСУ, до роздумів, а що взагалі буде з тим самим фронтом? Чи точно між Зеленським і Залужним немає конфлікту, а якщо є – до чого воно може призвести всередині держави? А що буде з фінансуванням для України на тлі суперечок в американському Конгресі?

На такому тлі питання на кшталт: «що там такого щодо РФ сказав Ілон Маск?», «яким чином Starlink відтепер почав використовувати і ворог?» та навіть те, що вже традиційно для себе (і по-новаторськи для західної аудиторії) наплів в історичних псевдоісторичних екскурсах Путін в інтерв'ю Карлсону виглядають вже й не особливо цікавими. Хоч імовірно, що ці аспекти можуть стати вагомими аргументами в контексті подальшого ставлення американського політикуму до російсько-української війни.

А втім, не варто опускати руки. Після лютого завжди настає весна. У 2014-му та 2022-го ворог думав, що вона буде урочисто «русской». Але вона таки виявилась українською. І цього разу буде так само. Іншого вибору в нас просто немає.

Павло Артимишин, опубліковано у виданні ZAXID.net

Теги: Штефан Августин | Реваєм Юлиан | Теліга Олена | Мельник Андрей | боевые действия | фронт | Напад Росії на Україну | Війна | Війна

Максим Левченко
ВИПУСКОВИЙ РЕДАКТОР

24 лютого 2024 г., 16:36 | Переглядів: 1979 | Коментарі: 0

Роздрукувати | Надіслати товаришу

Коментарі:

comments powered by Disqus

Важливі новини

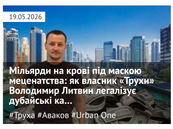

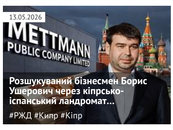

Останні новини

По даті | По переглядам | По коментарям

12:35 Російський дрон атакував траурну колону на Сумщині: є поранені

12:29 У ЄС обговорюють можливе відновлення контактів із Росією, — NYT

12:23 **Зеленський привітав воїнів-морпіхів із Днем морської піхоти України**

12:17 Іран погрожує взяти під контроль підводні інтернет-кабелі в Ормузькій протоці

12:11 Воював проти України на Вовчанському напрямку: уродженцю Криму оголосили підозру в держзраді

Підписуйтесь на наш канал в Telegram. Оперативно про головне

12:05 «Сі Цзіньпін страшніший за Путіна»: екскружиця президента Тайваню звернулася до Трампа із суворим попередженням

11:59 РФ налагодила виробництво FPV-дронів із трофейних українських безпілотників, — росЗМІ

11:53 «Шеф, все пропало»: посланець України в ООН Мельник жорстко відповів на запрошення Небензі приїхати до Москви

11:47 У Сумах оголосили про 10-годинне відключення світла та обмеження водопостачання

11:41 Пентагон оприлюднив нову добірку відео з НЛО, знятих у різні роки

11:35 В окупованому Джанкої закрили залізничну станцію: пасажирські поїзди затримуються на години

11:29 **Зеленський відкинув ідею «асоційованого членства» України в ЄС, — Reuters**

11:23 «Україна буквально розносить Росію, чи не так?» — сенатор Кеннеді допитав генералів США про війну

11:17 Поліцейська в лікарні, водій у бігах: на Хмельниччині відкрили справу через наїзд на правоохоронця під час мобілізаційних заходів

11:12 Тулсі Габбард перед відходом з посади пообіцяла оприлюднити нові гучні розслідування, — ЗМІ

11:06 У Львові суд оштрафував водія BMW за спробу ввезти з Польщі 48 літрів молока

11:00 Україна отримала нові зобов'язання від партнерів НАТО в межах ініціативи PURL, — Сибіга

10:52 Окупанти активізували наступальні дії на Харківщині та Донеччині, але зазнали втрат, — УОС

10:46 У Китаї на вугільній шахті в провінції Шаньсі стався вибух: загинули десятки гірників

10:41 На окупованій Херсонщині обмежили рух вантажівок трасою Мелітополь–Джанкой

10:35 Ажіотаж, бійка з байкерами та хейт у мережі: сотні українців поїхали до Бухареста на концерт Макса Коржа

10:29 Масований терор Сумщини: за добу ворог здійснив майже 100 обстрілів, поранено 12 цивільних

Теги новин

COVID-19 агрессия России Атака **Война** **Война** ВСУ Вторжение Дональд Трамп Донбасс ДТП Зеленский ЗСУ Киев Київ коронавирус Корупція **Напад Росії на Україну** Нападение России на Украину оккупанты окупанти Порошенко Путин Росія **Россия** СБУ США **Украина** Україна ЧП Эпидемия коронавируса

Наші опитування

Чи віріте ви, що Дональд Трамп зможе зупинити війну між Росією та Україною?

- Так, повністю зможе
- Частково зможе, але не відразу
- Ні, не зможе
- Це залежить від дій інших сторін
- Важко відповісти

Голосувати

Показати результати опитування
Показати всі опитування на сайті

2013-2026 © АНТИКОР — національний антикорупційний портал

Використання матеріалів сайту дозволено лише за наявності активного гіперпосилання на джерело. Усі права на тексти, зображення, фотографії та відеоматеріали належать їх авторам.

0.041415